

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΟΔΗΓΙΑ 96/71/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 1996

σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται
στο άρθρο 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, βάσει του άρθρου 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των υπηρεσιών, μεταξύ των κρατών μελών, αποτελεί έναν από τους στόχους της Κοινότητας·
- (2) ότι, όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών, μετά το τέλος της μεταβατικής περιόδου, απαγορεύεται από τη συνθήκη κάθε περιορισμός με βάση την ιθαγένεια ή τους όρους διαμονής·
- (3) ότι η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς προσφέρει ένα δυναμικό πλαίσιο για τη διεθνική παροχή υπηρεσιών, καλώντας όλο και περισσότερες επιχειρήσεις να αποσπούν εργαζομένους για την εκτέλεση, προσωρινώς, εργασίας στο έδαφος ενός κράτους μέλους άλλου από το κράτος στο έδαφος του οποίου εργάζονται συνήθως·

- (4) ότι η παροχή υπηρεσιών μπορεί να λάβει είτε τη μορφή της εκτέλεσης εργασιών εκ μέρους μιας επιχείρησης, για λογαριασμό της και υπό τη διεύθυνσή της, στο πλαίσιο σύμβασης που συνάπτεται μεταξύ της επιχείρησης αυτής και του παραλήπτη της παροχής υπηρεσιών, είτε τη μορφή της διάθεσης εργαζομένων προκειμένου να χρησιμοποιηθούν από επιχείρηση, στο πλαίσιο δημόσιας ή ιδιωτικής σύμβασης·
- (5) ότι αυτή η προώθηση της παροχής υπηρεσιών σε διεθνικό πλαίσιο απαιτεί την ύπαρξη υγιούς ανταγωνισμού και μέτρων που εγγυώνται το σεβασμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων·
- (6) ότι η διεθνοποίηση της σχέσεως εργασίας θέτει προβλήματα ως προς το δικαιο που πρέπει να εφαρμόζεται σ' αυτή τη σχέση εργασίας και ότι θα πρέπει, προς το συμφέρον των μερών, να προβλέπονται οι όροι εργασίας και απασχόλησης που ρυθμίζουν τη συγκεκριμένη σχέση εργασίας·
- (7) ότι η σύμβαση της Ρώμης, της 19ης Ιουνίου 1980, για το εφαρμοστέο δικαιο στις συμβατικές ενοχές⁽⁴⁾, η οποία υπογράφηκε από δώδεκα κράτη μέλη, άρχισε να ισχύει την 1η Απριλίου 1991 στα περισσότερα κράτη μέλη·
- (8) ότι το άρθρο 3 αυτής της σύμβασης προβλέπει, ως γενικό κανόνα, την ελεύθερη επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου από τα συμβαλλόμενα μέρη· ότι, εφόσον δεν γίνει αυτή η επιλογή, η σύμβαση διέπεται, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2, από το δικαιο της χώρας όπου παρέχει συνήθως την εργασία του ο εργαζόμενος σε εκτέλεση της σύμβασης, ακόμη και αν έχει αποσπασθεί προσωρινά σε άλλη χώρα, ή, αν ο εργαζόμενος δεν παρέχει συνήθως την εργασία του στη ίδια χώρα, από το δικαιο της χώρας όπου ευρίσκεται η εγκατάσταση που τον προσέλαβε, εκτός αν συνάγεται από το σύνολο των περιστάσεων ότι η σύμβαση εργασίας συνδέεται στενότερα με άλλη χώρα, οπότε εφαρμοστέο είναι το δικαιο αυτής της άλλης χώρας·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 225 της 30. 8. 1991, σ. 6 και ΕΕ αριθ. C 187 της 9. 7. 1993, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 49 της 24. 2. 1992, σ. 41.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Φεβρουαρίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 72 της 15. 3. 1993, σ. 78), κοινή θέση του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 220 της 29. 7. 1996, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 320 της 28. 10. 1996, σ. 73). Απόφαση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1996.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 266 της 9. 10. 1980, σ. 1.

- (9) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της προαναφερόμενης σύμβασης, η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου από τους συμβαλλόμενους δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει τον εργαζόμενο από την προστασία που του εξασφαλίζουν οι διατάξεις αναγκαστικού δικαίου που θα ήταν εφαρμοστέο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, σε περίπτωση που δεν είχε γίνει επιλογή·
- (10) ότι το άρθρο 7 της εν λόγω σύμβασης προβλέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ότι είναι δυνατόν να δοθεί ισχύς, σωρευτικά με το δίκαιο που κηρύσσεται εφαρμοστέο, στις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις άλλου δικαίου, και ειδικότερα εκείνου του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει προσωρινά αποσπασθεί ο εργαζόμενος·
- (11) ότι, σύμφωνα με την αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου που αναφέρεται στο άρθρο 20, η εν λόγω σύμβαση δεν θίγει την εφαρμογή διατάξεων οι οποίες, σε ειδικά θέματα, διέπουν τις συγκρούσεις νόμων όσον αφορά τις συμβατικές ενοχές και οι οποίες περιλαμβάνονται ή θα περιληφθούν σε πράξεις των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή σε εθνικές νομοθεσίες που εναρμονίζονται σε εκτέλεση των πράξεων αυτών·
- (12) ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν αντιτίθεται στο να επεκτείνουν τα κράτη μέλη το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας τους ή τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας που έχουν συναφθεί από τους κοινωνικούς εταίρους σε κάθε πρόσωπο που εκτελεί έμμισθη εργασία, έστω και προσωρινά, στο έδαφός τους, ακόμη και αν ο εργοδότης είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος· ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν την τήρηση αυτών των κανόνων με τα κατάλληλα μέσα·
- (13) ότι πρέπει να συντονισθούν οι νομοθεσίες των κρατών μελών, ώστε να προβλέπεται ένας πυρήνας αναγκαστικών κανόνων για την ελάχιστη προστασία, οι οποίοι πρέπει να τηρούνται, στη χώρα υποδοχής, από τους εργοδότες που αποσπούν εργαζομένους για την εκτέλεση προσωρινής εργασίας στο έδαφος του κράτους μέλους παροχής υπηρεσιών· ότι ο συντονισμός αυτός μπορεί να εξασφαλισθεί μόνο από το κοινοτικό δίκαιο·
- (14) ότι ο παρέχων τις υπηρεσίες θα πρέπει να τηρεί ένα βασικό πυρήνα προστατευτικών κανόνων, σαφώς καθορισμένων, ανεξάρτητα από τη διάρκεια της απόσπασής του εργαζομένου·
- (15) ότι θα πρέπει να προβλεφθεί ότι, σε ορισμένες περιορισμένες περιπτώσεις εργασιών συναρμολόγησης ή/και εγκατάστασης αγαθού, οι διατάξεις όσον αφορά τα ελάχιστα όρια μισθού και την ελάχιστη διάρκεια της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών δεν εφαρμόζονται·
- (16) ότι, εξάλλου, θα πρέπει να εξασφαλισθεί κάποια ευελιξία κατά την εφαρμογή των διατάξεων όσον αφορά τα ελάχιστα όρια μισθού και την ελάχιστη διάρκεια της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών· ότι, όταν η διάρκεια της απόσπασής δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα, τα κράτη μέλη μπορούν, υπό ορισμένους όρους, να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις περί ελάχιστων ορίων μισθού ή να προβλέπουν τη δυνατότητα της παρέκκλισης μέσω συλλογικών συμβάσεων· ότι, σε περίπτωση μικρής έκτασης των προς εκτέλεση εργασιών, τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν των διατάξεων περί ελάχιστων ορίων μισθού και της ελάχιστης διάρκειας της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών·
- (17) ότι οι αναγκαστικοί κανόνες για την ελάχιστη προστασία που ισχύουν στη χώρα υποδοχής δεν πρέπει να παρεμποδίζουν την εφαρμογή των όρων εργασίας και απασχόλησης που είναι πιο ευνοϊκοί για τους εργαζομένους·
- (18) ότι θα πρέπει να τηρείται η αρχή σύμφωνα με την οποία οι επιχειρήσεις οι εγκατεστημένες εκτός της Κοινότητας δεν πρέπει να τυγχάνουν ευνοϊκότερης μεταχείρισης από τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφος κράτους μέλους·
- (19) ότι, με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, η παρούσα οδηγία δεν συνεπάγεται την υποχρέωση προς νόμιμη ανάγνωση της ύπαρξης επιχειρήσεων προσωρινής απασχόλησης, ούτε θίγει την εφαρμογή, από τα κράτη μέλη, της νομοθεσίας τους που αφορά τη θέση σε διάθεση εργαζομένων και επιχειρήσεων προσωρινής απασχόλησης σε επιχειρήσεις μη εγκατεστημένες στο έδαφός τους, οι οποίες ωστόσο ασκούν εκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών·
- (20) ότι η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει ούτε τις συμφωνίες που συνάπτονται από την Κοινότητα με τρίτες χώρες ούτε τις νομοθεσίες των κρατών μελών που αφορούν την πρόσβαση των παρεχόντων υπηρεσίες από τρίτες χώρες στο δικό τους έδαφος· ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης τις εθνικές νομοθεσίες σχετικά με τους όρους για την είσοδο, διαμονή και απασχόληση των εργαζομένων που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών·
- (21) ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας⁽¹⁾, καθορίζει τις εφαρμοστέες διατάξεις όσον αφορά τις παροχές και τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης·
- (22) ότι η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη του δικαίου των κρατών μελών όσον αφορά τον τομέα της συλλογικής δράσης για την προάσπιση των επαγγελματικών συμφερόντων·
- (23) ότι οι αρμόδιες αρχές στα διάφορα κράτη μέλη πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν τα ενδεικνύμενα μέτρα σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς την παρούσα οδηγία·

(1) ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3096/95 (ΕΕ αριθ. L 335 της 30. 12. 1995, σ. 10).

- (24) ότι επιβάλλεται να εξασφαλισθεί η καλή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να προβλεφθεί, για το σκοπό αυτό, στενή συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών·
- (25) ότι, το αργότερο πέντε έτη μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή πρέπει να επανεξετάσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να προτείνει, ενδεχομένως, τις απαιτούμενες τροποποιήσεις,

ρισμένο χρονικό διάστημα, εκτελεί την εργασία του στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο έδαφος του οποίου εργάζεται συνήθως.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η έννοια του εργαζόμενου είναι εκείνη που εφαρμόζεται από το δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου είναι αποσπασμένος ο εργαζόμενος.

Άρθρο 3

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Όροι εργασίας και απασχόλησης

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις εγκατεστημένες σε κράτος μέλος επιχειρήσεις οι οποίες, στο πλαίσιο διεθνικής παροχής υπηρεσιών, προβαίνουν σε απόσπαση εργαζομένων, σύμφωνα με την παράγραφο 3, στο έδαφος κράτους μέλους.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις εμπορικής ναυτιλίας όσον αφορά το ναυτιλόμενο προσωπικό.

3. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όταν οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 λαμβάνουν ένα από τα ακόλουθα διεθνή μέτρα:

α) αποσπούν έναν εργαζόμενο, για λογαριασμό τους και υπό τη διεύθυνσή τους, στο έδαφος κράτους μέλους, στο πλαίσιο σύμβασης που συνάπτεται μεταξύ της επιχείρησης αποστολής και του παραλήπτη της παροχής υπηρεσιών που ασκεί τις δραστηριότητές του στο εν λόγω κράτος μέλος, εφόσον υφίσταται εργασιακή σχέση ανάμεσα στην επιχείρηση αποστολής και τον εργαζόμενο κατά το χρόνο της απόσπασης

ή

β) αποσπούν έναν εργαζόμενο, στο έδαφος κράτους μέλους, σε εγκατάσταση ή σε επιχείρηση του ομίλου, εφ' όσον υφίσταται εργασιακή σχέση ανάμεσα στην επιχείρηση αποστολής και τον εργαζόμενο κατά το χρόνο της απόσπασης

ή

γ) όντας επιχείρηση προσωρινής απασχόλησης ή επιχείρηση που διαθέτει εργαζόμενους, αποσπούν εργαζόμενο σε χρήστρια επιχείρηση εγκατεστημένη ή ασκούσα δραστηριότητα στο έδαφος κράτους μέλους, εφόσον κατά τη διάρκεια της απόσπασης υφίσταται εργασιακή σχέση ανάμεσα στην επιχείρηση προσωρινής απασχόλησης ή την επιχείρηση που διαθέτει εργαζόμενους και τον εργαζόμενο.

4. Οι επιχειρήσεις οι εγκατεστημένες σε κράτος μη μέλος δεν μπορούν να τυγχάνουν ευνοϊκότερης μεταχείρισης από τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος.

Άρθρο 2

Ορισμός

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως αποσπασμένος νοείται ο εργαζόμενος ο οποίος, για ένα περιο-

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε, ανεξάρτητα από το δίκαιο που διέπει τη σχέση εργασίας, οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 να εγγυώνται στους εργαζόμενους που είναι αποσπασμένοι στο έδαφός τους, τους όρους εργασίας και απασχόλησης σχετικά με τα θέματα που αναφέρονται κατωτέρω, οι οποίοι, στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου εκτελείται η εργασία, καθορίζονται από:

— νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις

ή/και

— συλλογικές συμβάσεις ή διαιτητικές αποφάσεις οι οποίες έχουν αναγορευθεί σε κανόνες γενικής εφαρμογής κατά την έννοια της παραγράφου 8, εφόσον αφορούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα:

α) μέγιστες περιόδους εργασίας και ελάχιστες περιόδους ανάπαυσης·

β) ελάχιστη διάρκεια ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών·

γ) ελάχιστα όρια μισθού, συμπεριλαμβανομένων των αποζημιώσεων υπερωριακής εργασίας· το παρόν σημείο δεν εφαρμόζεται στα συμπληρωματικά επαγγελματικά συνταξιοδοτικά συστήματα·

δ) όροι θέσης εργαζομένων στη διάθεση επιχειρήσεων, ιδίως από επιχειρήσεις προσωρινής απασχόλησης·

ε) υγεία, ασφάλεια και υγιεινή στην εργασία·

στ) προστατευτικά μέτρα σχετικά με τους όρους εργασίας και απασχόλησης των γυναικών σε κατάσταση εγκυμοσύνης ή λοχείας, των παιδιών και των νέων·

ζ) ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών και άλλες διατάξεις στον τομέα των μη διακρίσεων.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η έννοια των ελάχιστων ορίων μισθού που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), ορίζεται από τη νομοθεσία ή/και την εθνική πρακτική του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει αποσπασθεί ο εργαζόμενος.

2. Η παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ), δεν εφαρμόζεται στις εργασίες αρχικής συναρμολόγησης ή/και πρώτης εγκατάστασης ενός αγαθού, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα σύμβασης παροχής αγαθών και είναι απαραίτητες για τη θέση σε λειτουργία του παρεχόμενου αγαθού, εκτελούνται δε από τους εργαζόμενους με ειδικά προσόντα ή/και ειδικευση της επιχείρησης που παρέχει το αγαθό, όταν η διάρκεια της απόσπασης δεν είναι μεγαλύτερη των οκτώ ημερών.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις δραστηριότητες του οικοδομικού τομέα που ορίζονται στο παράρτημα.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, κατόπιν διαβουλεύσεως με τους κοινωνικούς εταίρους και σύμφωνα με τα ήθη και έθιμα του κάθε κράτους μέλους, να αποφασίσουν ότι η παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β), εφόσον η διάρκεια της απόσπασης δεν είναι μεγαλύτερη από ένα μήνα.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες ή/και πρακτικές, να προβλέπουν τη δυνατότητα παρέκκλισης από την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β), καθώς και σε απόφαση κράτους μέλους κατά την έννοια της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, μέσω συλλογικών συμβάσεων, κατά την έννοια της παραγράφου 8, που αφορούν έναν ή περισσότερους τομείς δραστηριότητας, εφόσον η διάρκεια της απόσπασης δεν είναι μεγαλύτερη από ένα μήνα.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν τη χορήγηση παρέκκλισης από την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ), στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β), λόγω της μικρής έκτασης των προς εκτέλεση εργασιών.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας η οποία προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, καθορίζουν τις προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να πληρούνται ώστε οι προς εκτέλεση εργασίες να θεωρούνται ως «μικρής έκτασης».

6. Η διάρκεια της απόσπασης υπολογίζεται με βάση μια περίοδο αναφοράς ενός έτους μετά την έναρξή της.

Κατά τον υπολογισμό, λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια απόσπασης που ενδεχομένως έχει συμπληρωθεί από τον προς αντικατάσταση εργαζόμενο.

7. Οι παράγραφοι 1 έως 6 δεν εμποδίζουν την εφαρμογή όρων απασχόλησης και εργασίας ευνοϊκότερων για τους εργαζομένους.

Τα σχετικά με την απόσπαση επιδόματα θεωρούνται ως τμήμα του κατώτατου μισθού, εφόσον δεν καταβάλλονται υπό μορφή επιστροφής των εξόδων που προκλήθηκαν πράγματι λόγω της απόσπασης, όπως τα έξοδα ταξιδιού, στέγης ή διατροφής.

8. Ως συλλογικές συμβάσεις ή διαιτητικές αποφάσεις, οι οποίες έχουν αναγορευθεί σε κανόνες γενικής εφαρμογής, νοούνται εκείνες που πρέπει να τηρούνται απ' όλες τις επιχειρήσεις τις ανήκουσες στο δεδομένο κλάδο ή επάγγελμα και υπάγονται στο γεωγραφικό χώρο εφαρμογής τους.

Ελλείψει συστήματος αναγόρευσης των συλλογικών συμβάσεων ή διαιτητικών αποφάσεων, που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σε κανόνες γενικής εφαρμογής, τα κράτη μέλη μπορούν, εάν το αποφασίσουν, να λάβουν ως βάση:

— τις συλλογικές συμβάσεις ή διαιτητικές αποφάσεις που ισχύουν γενικά για όλες τις παρόμοιες επιχειρήσεις τις

ανήκουσες στο δεδομένο κλάδο ή επάγγελμα και υπαγόμενες στο γεωγραφικό χώρο εφαρμογής τους ή/και

— τις συλλογικές συμβάσεις που έχουν συναφθεί από τις πλέον αντιπροσωπευτικές σε εθνικό επίπεδο οργανώσεις των κοινωνικών εταίρων και που εφαρμόζονται στο σύνολο του εθνικού εδάφους,

εφόσον η εφαρμογή τους στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 εγγυάται, ως προς τα απαριθμώμενα στο παρόν άρθρο παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο θέματα, την ίση μεταχείριση των εν λόγω επιχειρήσεων και των άλλων επιχειρήσεων που αναφέρονται στο παρόν εδάφιο και βρίσκονται σε παρόμοια θέση.

Υφίσταται ίση μεταχείριση, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, όταν οι εθνικές επιχειρήσεις οι ευρισκόμενες σε παρόμοια κατάσταση:

— υπέχουν, στον τόπο δραστηριότητας ή στον οικείο τομέα, και καθ' όσον αφορά τα θέματα τα απαριθμώμενα στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, τις ίδιες υποχρεώσεις με τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούν οι αποσπάσεις και

— υπόκεινται στις εν λόγω υποχρεώσεις με τα ίδια αποτελέσματα.

9. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 εγγυώνται στους εργαζόμενους, κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο γ), το ευεργέτημα των όρων που ισχύουν για τους προσωρινούς εργαζόμενους στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου εκτελείται η εργασία.

10. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη, τηρουμένων των διατάξεων της συνθήκης, να επιβάλλουν, υπό ίσους όρους, στις εθνικές επιχειρήσεις και στις επιχειρήσεις άλλων κρατών:

— όρους εργασίας και απασχόλησης όσον αφορά θέματα πέραν αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, εφόσον πρόκειται για διατάξεις δημοσίων τάξεως,

— όρους εργασίας και απασχόλησης που καθορίζονται από τις συλλογικές συμβάσεις ή τις διαιτητικές αποφάσεις κατά την έννοια της παραγράφου 8 που αφορούν δραστηριότητες πέραν αυτών που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

Συνεργασία σε θέματα ενημέρωσης

1. Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή/και πρακτική, ορίζουν ένα ή περισσότερα γραφεία συνδέσμου ή έναν ή περισσότερους αρμόδιους εθνικούς φορείς.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τη συνεργασία μεταξύ των δημοσίων διοικητικών υπηρεσιών οι οποίες, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, είναι αρμόδιες για την εποπτεία των όρων εργασίας και απασχόλησης που αναφέρονται

στο άρθρο 3. Η συνεργασία αυτή περιλαμβάνει, ειδικότερα, την απάντηση στις αιτιολογημένες αιτήσεις πληροφοριών που υποβάλλουν οι υπηρεσίες αυτές για παροχή πληροφοριών σχετικά με τη διεθνική διάθεση εργαζομένων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων προδήλου καταχρήσεως ή διασυννοριακών δραστηριοτήτων που εικάζονται παράνομες.

Η Επιτροπή και οι δημόσιες διοικητικές υπηρεσίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο συνεργάζονται στενά για την εξέταση των δυσκολιών που ενδεχομένως ανακύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφος 10.

Η αμοιβαία διοικητική βοήθεια παρέχεται δωρεάν.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να υπάρχει γενική πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τους όρους εργασίας και απασχόλησης που αναφέρονται στο άρθρο 3.

4. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τα γραφεία συνδέσμου ή/και τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 5

Μέτρα

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα σε περίπτωση μη τήρησης της παρούσας οδηγίας.

Φροντίζουν, ιδίως, ώστε οι εργαζόμενοι ή/και οι εκπρόσωποί τους να έχουν στη διάθεσή τους τις κατάλληλες διαδικασίες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 6

Δικαστική αρμοδιότητα

Για την άσκηση του κατ' άρθρον 3 δικαιώματος που άπτεται των όρων εργασίας και απασχόλησης, είναι δυνατόν να εγερθεί αγωγή στο κράτος μέλος στο έδαφος του

οποίου ο εργαζόμενος είναι ή ήταν αποσπασμένος, υπό την επιφύλαξη, ενδεχομένως, του δικαιώματος εγέρσεως αγωγής, σύμφωνα με τις υφιστάμενες διεθνείς συμβάσεις περί δικαστικής αρμοδιότητας, σε άλλο κράτος.

Άρθρο 7

Εφαρμογή

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 16 Δεκεμβρίου 1999. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 8

Επανεξέταση από την Επιτροπή

Το αργότερο στις 16 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή επανεξετάζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να προτείνει τις απαιτούμενες τροποποιήσεις στο Συμβούλιο, αν χρειάζεται.

Άρθρο 9

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 1996.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

K. HÄNSCH

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

I. YATES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση περιλαμβάνουν όλες τις δραστηριότητες στον τομέα των οικοδομών με σκοπό την κατασκευή, την αποκατάσταση, την τακτική συντήρηση, τη μετατροπή ή την κατεδάφιση οικοδομών, και συγκεκριμένα τις ακόλουθες εργασίες:

1. Εξσκαφή
 2. Χωματουργικά (ισπέδωση)
 3. Ανέγερση
 4. Συναρμολόγηση και αποσυναρμολόγηση προκατασκευασμένων στοιχείων
 5. Διαρρύθμιση — Εξοπλισμός
 6. Μετατροπές
 7. Ανακαίνιση
 8. Επισκευή
 9. Διάλυση
 10. Κατεδάφιση
 11. Προληπτική συντήρηση
 12. Τακτική συντήρηση — Εργασίες χρωματισμού και καθαρισμού
 13. Εξυγίανση.
-